

[Himmelstrup.]

at anslå det beløb, der er tale om her, beskatningsmæssigt til 1 500—1 600 mill. kr. Det må naturligvis ikke forstås på den måde, at dersom disse lovforslag ikke bliver vedtaget — hvis man kunne tænke sig det eksperiment — måtte staten kvittere et indtægtsbeløb på 1 600 mill. kr. Det må forstås på den måde, at så faldt man tilbage til de oprindelige satser, således at det tabte beløb ville blive betydelig mindre end de 1 600 mill. kr. Man kunne f. eks. tænke som så, at den midlertidige forhøjelse af beskatningen af cigaretter, som vel er på ca. 6 øre pr. stk. for den billigste cigaret, faldt bort, hvis dette lovforslag ikke blev gennemført, men derved ville jo ikke enhver beskatning af cigaretter forsvinde. Så ville man have tilbage den oprindelige sats, som andrager mellem 4 og 6 øre.

Den omgruppering, som har fundet sted fra den tidligere lovgivning på dette område, og som også det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) omtalte, går stort set ud på, at hovedloven, loven af 18. november 1950, deles i to, nemlig forslag til lov om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove og forslag til lov om forskellige forbrugsafgifter, medens derimod det tredje lovforslag, vi behandler, forslag til lov om omsætningsafgift af forskellige varer, svarer til lov nr. 437, også af 19. november 1950. Denne omgruppering er ganske sikkert forstandig.

Hvad angår indholdet af de tre nævnte lovforslag, som den højtærede finansminister her har fremsat, går det ud på en uændret forlængelse af hele komplekset indtil 1. april 1954. Jeg må sige, at jeg finder dette naturligt. Jeg finder det naturligt, at disse meget betydelige indtægtslove løber sammen med finansåret. Det gjorde de ikke oprindeligt, men for nogle år siden bestemtes det, at de skulle følge finansåret, hvorfra der altså blev gjort en afvigelse sidste forår, da man kun forlængede afgiftslovene for 9 måneder, og det er igen grunden til, at vi har dem til behandling nu, da den højtærede finansministers forslag går ud på, at samtlige disse love om indirekte afgifter skal løbe uændret indtil 1. april 1954. Det kan jeg godt gå med til, og jeg kan også erkende, at det under disse forhold næppe vil være muligt at gennemføre ændringer. Vi skylder

imidlertid den del af erhvervslivet, der berøres meget stærkt af disse afgiftslove, et grundigt gennemsyn af de bestående beskatningsregler.

Når organisationernes repræsentanter er mødt frem i de udvalg, der har beskæftiget sig med disse sager, har vi lovet de pågældende, at vi skulle have vor opmærksomhed henvendt på, om der på dette eller hint punkt var væsentlige ting at rette. Vi skylder således erhvervslivet at foretage en grundig gennemgang af hele dette lovkompleks. Jeg vil derfor spørge den højtærede finansminister, om han har til hensigt at benytte den 3 måneders frist, han nu får, til at lade administrationen forberede en gennemgang af komplekset. Chokoladeafgiften er et af de udviklede beskatningsområder; man har højlydt klaget over, at denne afgift dels er meget høj, dels over, at bestemmelserne er uoverskuelige, og dette er netop et af de områder, hvor vi har stillet erhvervslivets repræsentanter en ændring i udsigt. Det er muligt, at administrationen allerede har forberedt dette, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, hvor langt man er dermed, og om der er noget håb om, at man kan nå frem til ændringsforslag, når disse love atter skal forlænges den 1. april.

Noget lignende gælder spørgsmålet om den 25 pct.s omsætningsafgift af stærke drikke på restauranter. Denne afgift omfattes ganske vist ikke af noget af de 3 lovforslag, der her er tale om, af den simple grund, at det er en permanent afgift, men det kan ikke nægtes, at restaurationsfaget klager overordentlig meget over den høje afgift, og publikum gør det vel også. For restauratørernes vedkommende sker der dette, at nogle falder for fristelsen til at købe de stærke spirituose drikke hos høkeren og udskænke dem uden at betale de 25 pct. i omsætningsafgift. Vi ser derfor hyppigt i bladene, at snart een restauratør, snart en anden må betale høje bøder eller måske endog kommer i spjældet for sådanne forseelser. Man må have opmærksomheden henvendt på dette forhold og se, om man ikke kan finde en lempeligere form for beskatning indenfor restaurationsfaget med hensyn til de stærke drikke.

Jeg kan også nævne en ting som beskatningen af elektriske artikler; den ret høje